

Kognitiv vurdering

En demensdiagnose forudsætter, at der kan påvises kognitiv svækkelse. En systematisk vurdering eller 'måling' af det kognitive funktionsniveau udgør således et centralt element i udredningen.

Det er ikke tilstrækkeligt, at patienten klager over hukommelsesbesvær, eller at en pårørende synes, at patienten har kognitive vanskeligheder. Subjektive hukommelsesklager er hyppige blandt ældre, men der er ikke nogen sikker sammenhæng mellem subjektive klager og patientens aktuelle kognitive funktionsniveau.

Klager over hukommelsesbesvær kan være relateret til fremtidig udvikling af demens, men kan også være udtryk for fx generel bekymring, depression eller en personlighedstype præget af en lav grad af psykisk 'robusthed'.

Tidlig opsporing

Et stigende antal patienter henvises til udredning for demens meget tidligt i forløbet, hvor eventuelle kognitive problemer ofte er så diskrete, at de ikke er åbenlyse ved almindelig samtale.

Klinisk kan det være vanskeligt at skelne mellem almindelige aldersrelaterede kognitive forandringer, *mild cognitive impairment* (MCI) og let demens. I denne situation er korte kognitive screeningstests ofte utilstrækkelige og der må anvendes mere omfattende kognitive testbatterier, eller patienten må henvises til en neuropsykologisk undersøgelse.

National klinisk retningslinje for udredning og behandling af demens. København: Sundhedsstyrelsen; 2013. Anbefalingerne er ikke længere gældende.

[Sundhedsstyrelsen](#)

National klinisk retningslinje for diagnostik af mild cognitive impairment og demens. København: Sundhedsstyrelsen; 2018. Anbefalingerne er ikke længere gældende.

[Sundhedsstyrelsen](#)

Hasselbalch SG. State of the art-udredning af demens. Ugeskr Læger. 2017;179(12)

[PubMed](#)

Demens i almen praksis. Klinisk vejledning. København: Dansk Selskab for Almen Medicin; 2006

[Dansk Selskab for Almen Medicin](#)

Senest opdateret: 18. august 2020